

САДБАРГ

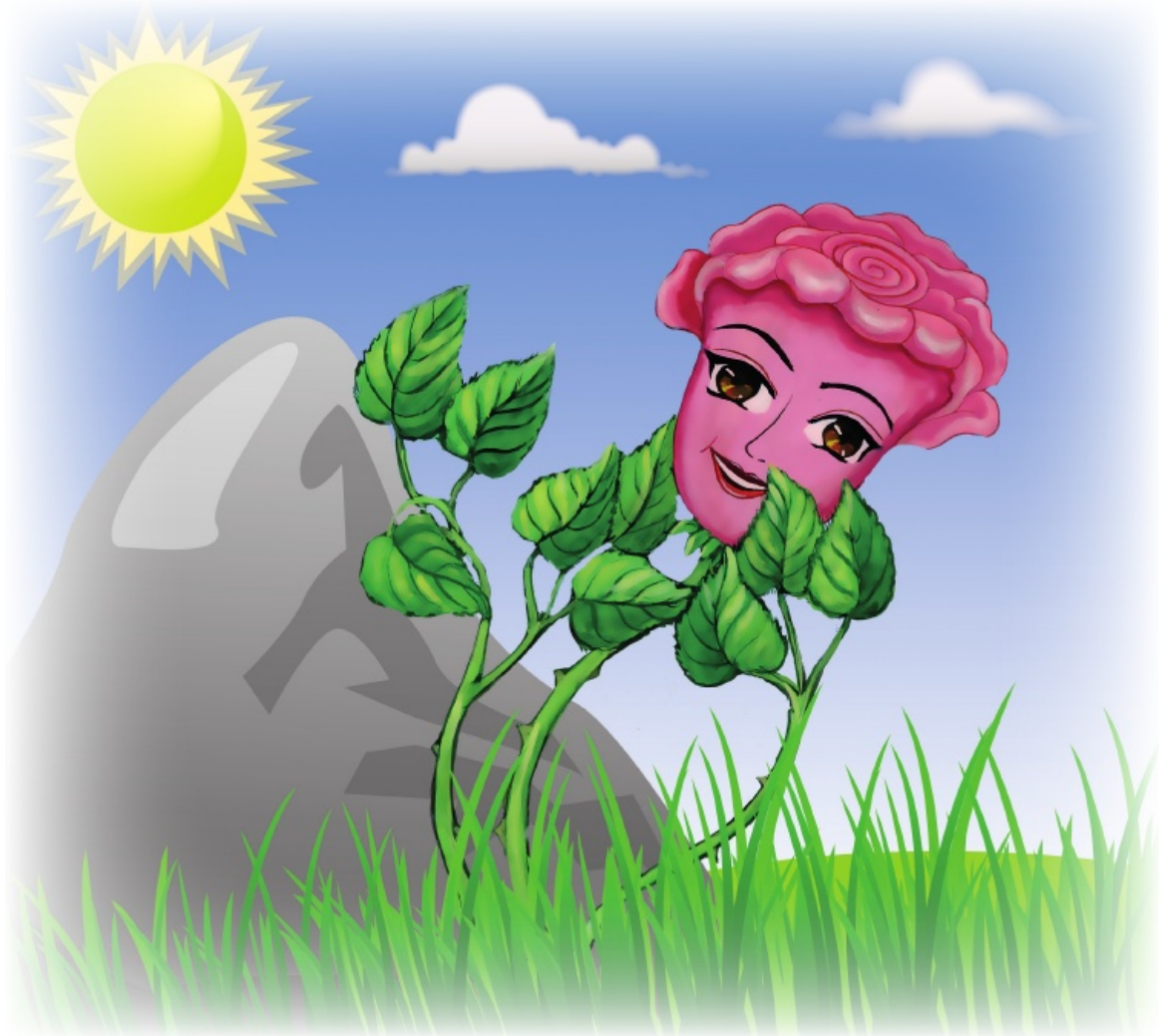
Китобчаи мазкур бо кӯмаки мардуми Амрико нашр шудааст, ки он аз тариқи
Оҷонсии ИМА оид ба рушди байналмилалӣ (USAID) расонида мешавад.
Мазмун ва мундариҷаи ин китоб маҳсули муаллиф буда, метавонад бо
нуқтаи назари USAID ва Ҳукумати ИМА мувофиқат накунад.

Як саҳар дар боғи калон садбарге шукуфт.

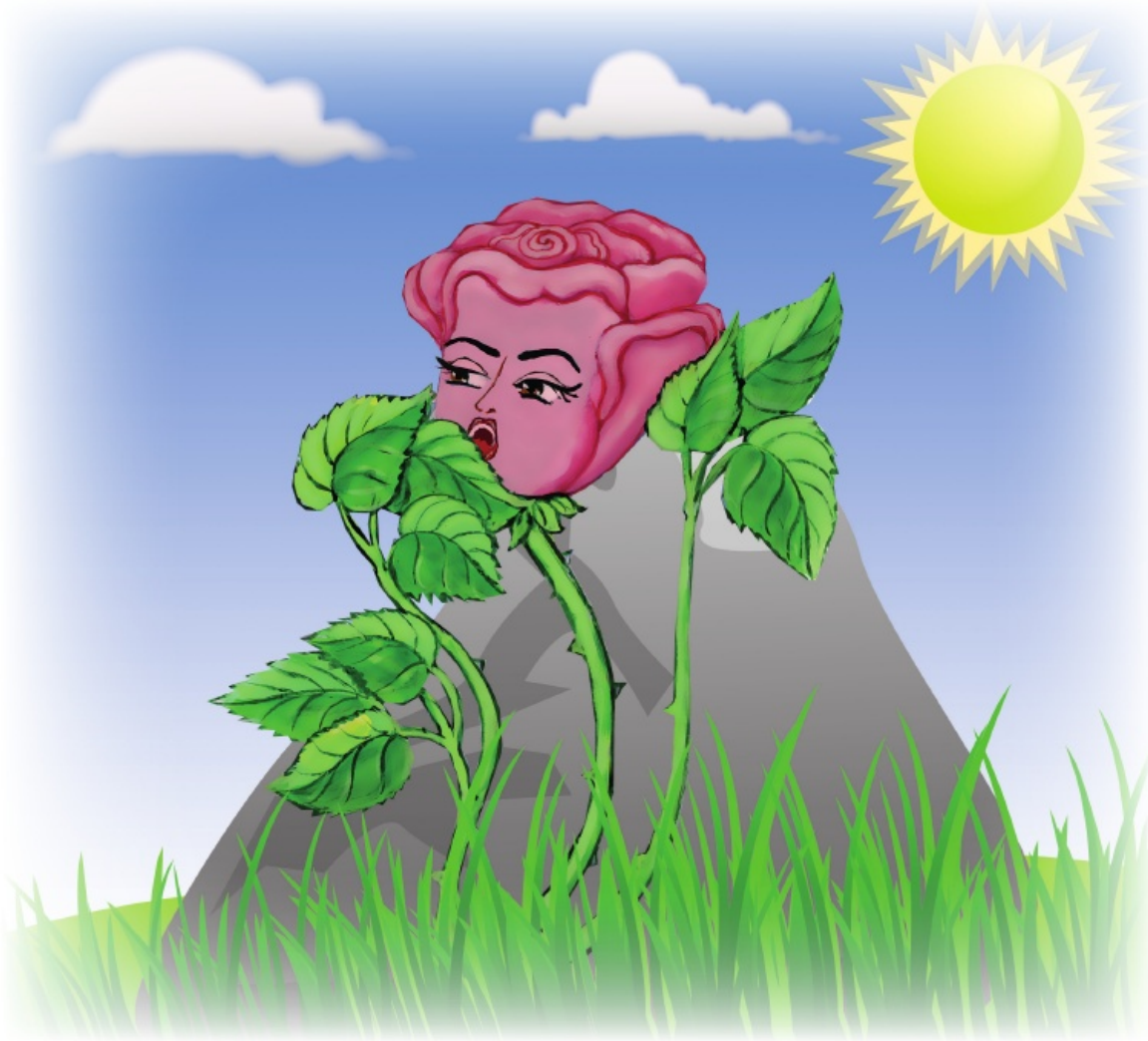
One morning, in a big garden, a rose had bloomed.

Садбарг гули зебо, вале танҳо буд. Ҳар саҳар аз хоб
мехесту дар паҳлӯяш як санги калони хомӯшро медид.

The rose was beautiful but lonely. Every morning – when the rose woke up, she only saw a big, silent rock next to her.

Офтоб сангро ҳарчанд гарм кунад ҳам,
аз вай хеле дур буд.

Even though the sun warmed the rock in the day time,
the rock was far away.

Садбарг бисёр зик шуд.
Ҳамроҳе надошт, ки бо вай сӯҳбат кунад.

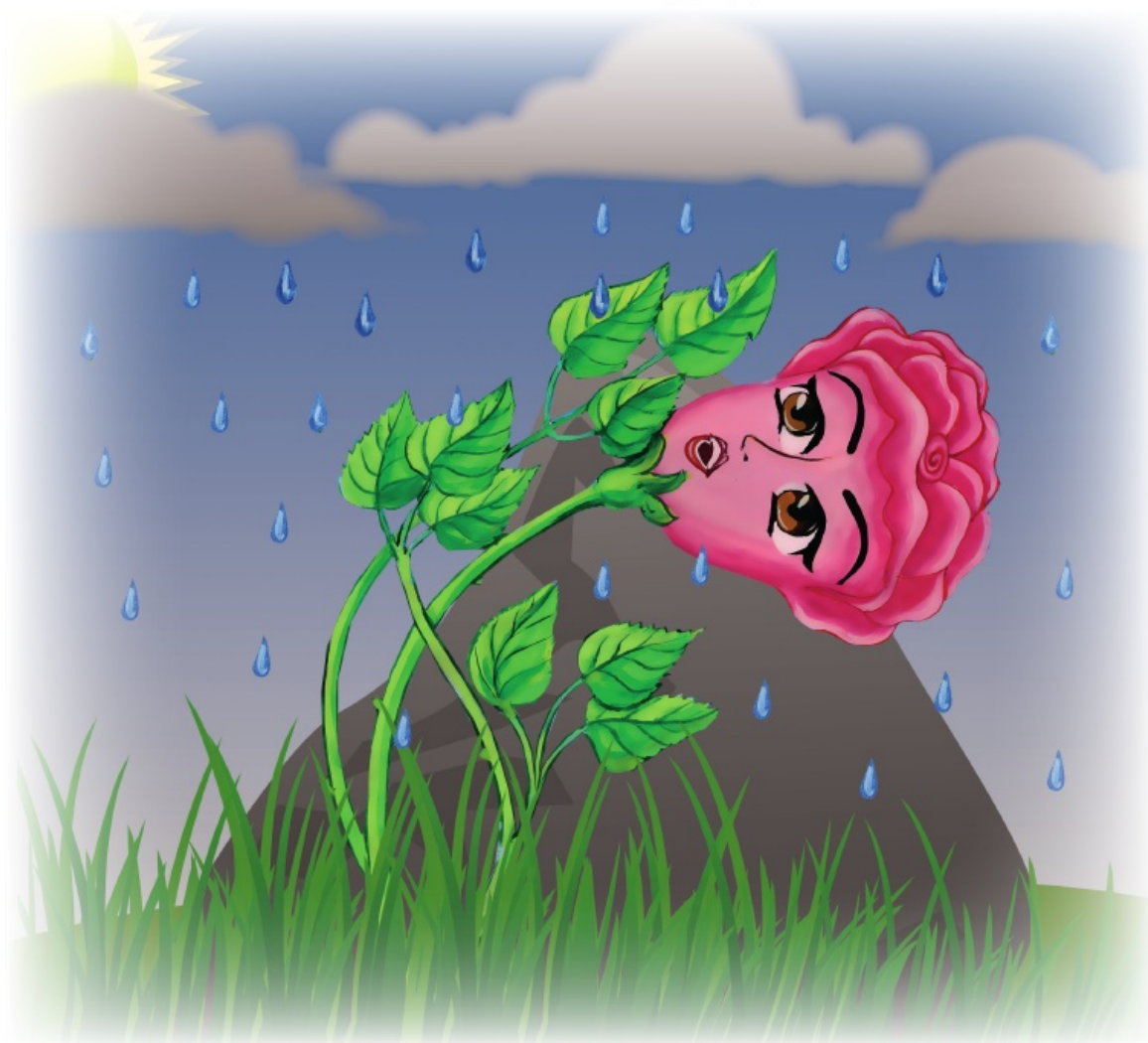
The poor rose was pale and sad because there was
no one to talk to.

Рӯзе осмонро абри сиёҳ пӯшонду борон борид.

One day, a black cloud covered the sky. It rained all day.

Қатраҳои борон рӯйи Садбаргро шуста,
болои санг чакиданд.

The raindrops fell on the rose's face before
dripping onto the rock.

– Шумо кистед? Биёед, дӯст мешавем! –
шодикунон гуфт Садбарг.

– Who are you? Let's be friends – the rose asked happily.

Қатраҳо чизе нагуфта, аз рӯйи санг шорида мерафтанд.

The raindrops did not reply. They just kept dripping onto the rock before turning into a stream in the ground.

Борон монду офтоб баромад.
Чизе пар-парон ба рӯйи Садбарг нишаст.

The rain stopped and the sun came out.
Something flew by and sat on the rose.

– Салом! Ту кистӣ? – хурсандона гуфт Садбарг, – Биё,
дӯст мешавем!

– Who are you? – the rose asked happily, – Let us be friends!

– Ман Шаҳпаракам. Мисли ту танҳоям.
Чӣ хуб, агар дӯст шавем!

– I'm a butterfly. Just like you, I am lonely.
I will be happy to be friends with you!

Онҳо дӯсти қонӣ шуданд ва ҳар рӯз бо ҳам бозӣ мекарданд.

They became best friends and played together every day.

Садбарг дигар зик набуд, зеро ӯ рафиқи меҳрубон ёфт.

The rose did not feel sad any longer.
Now she had a caring and kind friend.

Чаро Садбарг зиқ буд?
Қатраҳои борон чӣ қор карданд?
Оё Садбарг дӯст ёфт?
Дӯсти Садбарг кӣ шуд?
Дар бораи дӯстии худ чӣ гуфта метавонед?

Why was the rose sad?
What did the raindrops do?
Did the rose find a friend?
Who became the rose's friend?
What can you say about your own friendships?

Калонсолони гиромӣ!

Китобе, ки Шумо дар даст доред, барои инкишофи зеҳн, омӯзиши забони модарӣ ва бедор намудани шавқу ҳаваси кӯдакон ба китобу китобхонӣ омода гардидааст. Тавсияҳои муҳиме, ки мавриди истифодаи китоб ба Шумо ҳамчун роҳнамо кӯмак мерасонанд:

- Хуб мебуд, ки Шумо дар як рӯз аз 15–20 дақиқа то 35–40 дақиқа вақт ҷудо карда, бо кӯдак ҳамроҳ фаъолият намоед.
- Пеш аз ҳама китобро ба кӯдак диҳед, то ки мустақилона варақгардонӣ карда, аз тамошояш завқ барад, қаноатманд шавад. Дар вақти тамошо бо ӯ ҳамроҳ бошед ва расмҳои мувофиқ нишон дода, маълумоти заруриро ба кӯдак гуфта диҳед.
- Ҳар як асари бадеиро ботамкин, пурсаброна ва то ба охир хонда, нақл намоед. Доир ба афсонаи хондашуда якчанд супориш диҳед ва дар бораи суратҳо нақл кунед. Мавриди савол додани кӯдак, кӯшиш кунед, ки ба ӯ ҷавоби пурра диҳед.
- Бигузор кӯдак аз паси Шумо калима, ибора ва ҷумлаҳоро такрор кунад. Мавриди нақли асари бадеӣ нутқи адабии кӯдаконро инкишоф диҳед.
- Барои ба даст овардани муваффақият кӯдакро шавқманд намоед. Дар кӯдак боварӣ ба худро ташаккул диҳед.

Комёбу муваффақ бошед!